

Cierto es que el Sindicato ha de ser vuestra arma de combate, y que con ella venceréis no pocas dificultades; pero no lo es menos que con Federación y sin ella está lejos todavía la hora de la redención.

Queréis la Federación, anheláis el Sindicato como nuestros pequeños aguardan el juguete de los Reyes; pero, ¿sabéis, la gran mayoría, lo que váis a hacer? ¿Habéis pensado lo que representa y es una Asociación obrera?

No está en mi ánimo espantaros para que retrocedáis por el camino emprendido; antes bien, desearía que mis palabras sirvieran para fortificar vuestros espíritus, dispuestos a emprender la lucha con más bríos; no lucha material, sino más bien lucha de ideas y pensamientos, lucha de organización y trabajo, lucha de fe y voluntad para vencer todos los obstáculos y soportar cuantas contrariedades halléis en el camino.

Hecha la Asociación, ¿habéis pensado en el trabajo impropio que pesará sobre los directores y en la responsabilidad que contraéis todos y cada uno, en relación con vuestros compañeros de causa? ¿Sabréis ser hombres? ¿Desertaréis del lugar que se os señale, por la razón de no verse saciadas vuestras ambiciones con la prontitud que deseáis?

Meditad un poco. Pensad que el Sindicato no puede contar con medios para solucionar todos los problemas.

Reconoced que han existido asociaciones como la vuestra, y que, por falta de confianza en los directores, motivada unas veces por ignorancia de los dirigidos, o por abusos cometidos por los que se hallaron al frente de la Asociación, tampoco pudieron resolverlo todo. Convened a vuestros camaradas, con el ejemplo si es posible, que es indispensable obrar como hombres para conseguir lo que todos anheláis.

Calmad a esos famélicos inconscientes que creen que, formada la Asociación, disminuirán en seguida las horas de trabajo y aumentarán fabulosamente los jornales. Estos serán los más exaltados hoy, y los que primero desertarán, queriendo hundir la Asociación porque no satisface sus pretensiones vanas.

Si queréis que la Federación exista y tengan éxito nuestros trabajos, no desesperéis ante cualquier obstáculo, por importante que sea; pero tampoco os precipitéis a solucionar lo que tiene difícil y a veces imposible solución.

Id cuidadosamente con los descalabros, pues, aparte de los perjuicios que irroga a la Asociación, os exponéis a perder vuestra personalidad y el prestigio que habéis alcanzado entre vuestros compañeros.

Trabajad cada día un poco, para estudiar cuantos problemas puedan presentarse. Pensad hoy en solucionar los problemas que pueden acaecer mañana; mas, no soñéis en imposibles.

Vuestra unión es y representará una fuerza importante; pero la maldad humana opone resistencias que cuestan trabajos impropios ser vencidas, y la lucha social entre el capital y el trabajo, no comienza hoy ni finalizará mañana.

Se mejorará vuestra situación, porque es imposible vivir así, y porque lo pedirá primero y exigirá después vuestra voluntad férrea. Disfrutaréis de mejoras, porque no debéis cejar hasta el momento en que, trabajando, podáis vivir como las personas; porque para vivir necesitáis pan material e intelectual para vosotros y para que vuestros hijos, estando mejor educados e instruidos, puedan luchar

con más probabilidades de éxito en las batallas sociales que les esperan.

Mas, todo ello exige la necesidad de que estudiéis cuantos problemas sociales interesan a la humanidad; que os perfeccionéis cuanto os sea posible en las condiciones de ciudadano

y de obrero, porque tras la inmensa hecatombe que asola al mundo, el carro del progreso empujará a la humanidad y no puede ni debe ser el obrero, la mano industrial de nuestro pueblo, quien se quede atrás.

P. VEGUÉ

Per l'organització obrera de l'Art Textil

EL MITING SOCIETARI

Com estava anunciat, el prop passat dissabte tingué lloc, en el saló platea de «L'Unió Lliberal», el miting en prò de l'organització obrera de l'art textil de la localitat. El local estava ple de gom a gom, destacant-se qualques obreres, el què feia resultar molt més brillant l'acte.

A la presidència hi veiérem nodrides representacions obreres de la capital i de la localitat i, entre elles, hi figurava'l nostre estimadíssim director En Pere Vegué, que portava la representació dels obres textils de la localitat, en nom dels quals havia de parlar. Com a delegat governatiu, hi estava present don Vicenç Zaragoza, vingut expressament de Barcelona per a assistir a l'acte.

A dos quarts de deu i després de breus paraules de l'obrer d'aquesta vila en Jaume Ventura, quedà obert el miting, oferint se la presidència del mateix a l'Eusebi Jorge, secretari de la Federació de l'Art Textil d'Espanya.

Després de llegida la convocatòria pel nostre entranyable director, feu ús de la paraula l'obrer de la localitat en Francesc Xiberta, el qual parlà com individu de la comissió obrera d'aquesta vila.

Explicà'ls primers treballs fets per la comissió. Invocà l'unió de les classes obreres, sense la qual—digué—no és possible la vida.

Dedicà sentides paraules d'encoratjament als desenganyats, dient-los que dintre l'engany hi ha l'experiència.

Parlà de l'encariment de les subsistències i acabà advocant per a que s'incriguin tots els seus companys en la societat que va a constituir-se. Fou molt aplaudit.

En Casimir Anfruns

Parlà en nom dels paletes. Digué que a Granollers és dels punts on s'imposa més l'associació.

Al·ludí a determinat burgès que, segons l'orador, se les dóna de demòcrata, atacant lo durament.

Feu referencia a l'administració local, tenint paraules bastant fortes per als nostres administradors en general.

Parlà dels obrers que treballen de nits, afirmant que se'ls gratifica amb mesquinesa.

Va combatre despiadadament a la burgesia, fent ressaltar, com a medi de millorament, l'organització.

S'estengué en consideracions relacionades amb el miting trágic de L'Unió Liberal, del que'n fou víctima'l radical Miquel Masó, i amb la mort del mestre laic en Lluís Castellà, del qual digué que, per l'únic fet d'ensenyar la realitat de la vida, l'empresonaren, acabant així amb la seva existència.

Acabà aconsellant als obrers que's deslliuguin dels burgesos i dels polítics. Forts aplaudiments.

L'Enric Roca

En representació dels rajolers de la localitat, feu ús de la paraula son president l'Enric Roca, el qual començà dient que Granollers és un cas aïllat en quant a organitzacions obreres.

Comparà'ls jornals que guanyaven els del seu ram abans d'estar associats amb els que cobren actualment, fent ressaltar les millores obtingudes amb la seva organització.

Parlà dels carreters com a classe explotada per manca d'organització i censurà'ls abusos que's cometien amb els menors dintre'ls diversos rams del treball.

*Acabà oferint, en nom del seu sindicat, son decidit apoi enfront de la burgesia. Aplaudiments.

En Joan Prat

Parlà en nom dels barbers i començà aconsellant que les converses de les taules de café les empleïn en fomentar l'esperit societatari.

Se dirigí als obrers per a fer-los entendre que les passions que a voltes senten per a la política, estarien més ben empleades en la defensa de la qüestió societatària.

S'encarà amb els industrials i digué que si'ls treballadors van a l'aigua, ells es quedaràn ofegats.

Demanà l'apoi de la premsa local i acabà donant un crit de ¡Visca la federació! que fou acollit amb forts aplaudiments.

En Lluís de Val

Representant de la Federació Regional de l'Art Textil, donà principi a son discurs qualificant de capacitats als obrers per haver lograt organitzar-se.

Parlà de l'encariment de les subsistències, afirmant que la vida's fa impossible. Feu elogis de la dona, com a primera víctima de les subsistències, ja que ella és la que ha de fer la distribució de les setmanades, i, per tant, procurar que no falti'l pa a taula.

Declarà als obrers, víctimes dels acaparadors.

Al·ludint a la manca de flúit elèctric, digué que és vergonyós, sobre tot els dissabtes, que les fàbriques de Granollers treballin fins avançades hores de la nit.

Parlà de «La Constància», societat de l'Art Fabril, que, segons l'orador, l'any 1913 va tenir una seria batalla, perdent-la, però que actualment compta amb 20.000 associats, afirmant que les dones són les més fervents col·laboradores de la societat.

Feu elogis del sindicat de contramestres per les consideracions que ve observant vers les dones en front de la burgesia.

Assegurà que aquesta, enterada de les campanyes de la Federació, ha augmentat els jornals en algunes cases.